

Závornícký evangelík

Rok 2015 ročník 19

1

*„Hospodin je má zástita a píseň,
stal se mou spásou.“*

(2. Mojžíšova 15,2)

Sborové heslo pro rok 2015

Milí přátelé,

S každým novým dnem se těšíme na teplé sluneční paprsky. Ale v mnoha srdcích přebývá studená jinovatka, na kterou nestačí ani jarní slunko. Když jsem vyprávěla dětem v nedělce příběhy z Bible, snažila jsem se jim poradit, aby ve svém srdci nepěstovaly pocit křivdy, když se jim zdá, že jim někdo ublížil.

Protože pak se z trpkosti zrodí zloba, závist a nenávisť. A v takovém srdci už nezůstane žádné místo pro lásku a pro radost. A život bez lásky a radosti je moc smutný!

Ale na jedny paprsky se můžeme spolehnout. Na paprsky Kristovy lásky. Stačí jen o ně poprosit.

Tak nám všem přejí, aby tato nejvzácnější láska prohrála každé smutné a zatrpklé srdce.

Kateřina Pavlincová

* * *

Biblická úvaha Mt 16, 21-24

Mária Jenčová, farářka ČCE v Liptále

V celých dejinách existencie církve křesťania hľadajú odpovede na otázku – ako správne žiť svoje kresťanstvo? Ako žiť svoj život tak, aby ten moj život bol cestou za Kristom?

A pozorujeme tu také dva extrémny – na jednej strane je to presvedčenie, že s Kristom musí ísť všetko hladko. Je to

postoj ku Kristovi ako ku kamarátovi, ktorý so mnou chodí na pivo a ťahá ma z mojich problémov. A na druhej strane je to prehnaná zbožnosť, v ktorej človek utrpenie viac-či menej vyhľadáva a kochá sa v ňom. Pán Ježiš však nič také nehovorí. Ukazuje nám skor na taký stred medzi tým: „*Ak chce niekto prísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž a ide za mnou.*“

Je to jasné slovo! A i keď mnohí, tak ako si to zpočiatku myslel i apoštol Peter, majú za to, že tam kde je Ježiš, tam kríž byť nemože, nie je to pravda. Pán Ježiš počíta s tým, že v našom živote ten kríž bude. A chce od nás, aby sme ho vzali a šli s ním za Ním. Nepotrebujeme ani hľadať nejaké iné nezvyklé kríže, nevolá nás ani k tomu, aby sme niesli kríže iných ľudí, ale každý ten svoj... nie druhého.

Pretože my často riešime problémy, ktoré berieme od druhých a príliš prežívame cudzí problém a to niekedy až tak, že nám to potom berie silu niesť ten svoj kríž. My však máme tých druhých niesť ku Kristovi a nie na svojich pleciach. Pretože to neunesieme. A potom padáme a nezvládame to, a sme plní horkosti a výčitky voči Bohu za to, aký ťažký kríž na nás vložil. Ale Boh uloží na každého človeka len toľko, koľko unesie. Áno, my si máme vzájomne pomáhať niesť svoje bremená, ale na druhej strane každý má niesť ten svoj kríž – a sním má ísť ku Kristovi.

Je iné plakať s plačúcimi, a zase iné je nechať sa bremenom toho druhého

vytunelovať. Potom stratím silu niest ten svoj kríž. A práve to každodenné nesenie toho svojho kríža od nás vlastne Pán Ježiš žiada. Aby sme verne a s láskou prijímali a niesli to, čo Boh ukladá na tie naše plecia. A ruku na srdce: je toho azda málo? Každý nový deň nám prináša nové starosti a bolesti, nové ťažkosti, utrpenia a krivdy... nepochopenia a protivenstvá, obeť rôzneho druhu. Áno, na každom kroku svojho života nachádzame kríž, kríž ktorému sa vzpierame, od ktorého by sme chceli utiecť. Každodenný kríž, ktorý nás burcuje k hnevu, k trpkosti, k malomyselnosti...mnohé z tých svojich krížov už presne vieme kde a ako bolia, aké sú ťažké – a skutočne by sme radšej vzali na svoje plecia nejaký cudzí. Avšak Ježišove slová sú jasné: „Ak chce niekto prísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž a ide za mnou.“

Sestry a bratia, niet inej cesty! Niet inej cesty za Kristom. – Než prijať svoj každodenný život, povedať mu svoje ÁNO.

Aj Pán Ježiš prijal kríž, ktorý bol vložený na Jeho plecia. I keď On sa mohol brániť. Mohol povedať: „Som nevinný. Prečo mám trpieť?“ Ale On prijal kríž, ktorý bol vložený na Jeho plecia... prijal Ho z lásky ku svojmu Otcovi a z lásky k nám. A vytrval až do konca. A to je cesta, na ktorú volá aj nás. Toto je cesta nášho kresťanstva: „Chce niekto ísť za mnou? Nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž na každý deň a ide za mnou.“

Ja mám naplniť to, čo mi Boh pripravil, i za cenu bolesti, i za cenu nejakého stroskotania. Pretože len tak nebudem olúpený o to najväčšie. Keď si zvolím cestu ľahkú, môžem sa sice zbaviť najväčšej bolesti, ale môžem tiež prehrať jadro svojho života. Môžem zistiť, že som sice tedy bez bolesti, úspešný, spokojný, ale pritom tu stojím nezmyselne. Bez zmyslu svojho života, bez naplnenia svojho poslania. Že je to tedy všetko v najlepšom poriadku, až na jednu maličkosť, že je to všetko marné a zbytočné. Až k týmto záverom je treba Ježišovo utrpenie domyslieť. Len tak pochopíme pravý zmysel Jeho obeti.

Povedať ÁNO svojmu životu. ÁNO, ktorým sa dáme Bohu a príflneme k Nemu.

Ak nám iní urobia nejakú trpkosť – roztiahnime svoje ruky, aby sme ju prijali. Povedzme si: „Z lásky k Tebe, Pane to prijímam. A v tvojej sile chcem niest všetky ťažkosti svojho života. Daj mi milosť zabúdať na seba a vytrvať až do konca. Pane pomôž mi trpieť v tichosti a skryto. Lebo aj ty si mlčal...“ Kto žije v tomto duchu, ten môže spolu s apoštolom Pavlom povedať : „Nežijem už viacej ja, ale žije vo mne Kristus.“

Prakticky to znamená niest denné trampoty bez náreku. Postaviť sa pri nich a s nimi pod Kristov kríž vedľa Marie a Jana a Magdalény.

Začnime s tým hneď. Práve teraz.

Postavte sa v duchu pod kríž a prosme Baránka Božieho za náš svet, za jeho a našu cirkev, za nás za všetkých.

Představuje se sestra farářka Mária Jenčová, sbor ČCE v Liptále

Pochádzam z východného Slovenska z Reformovanej kresťanskej cirkvi. Už od školkky som túžila po tomto povolaní farárky ☺ Študovala som v Prahe. Na moje duchovné formovanie mala najväčší vplyv moja mamka, ktorá bola veľmi pokorná, skromná a zbožná žena. Desať rokov bola vážne nemocná a ešte počas mojho štúdia zomrela. Manžel pochádza taktiež z výchného Slovenska. Máme dvoch krásnych synov, za ktorých sme veľmi vďační - Richarda (17) a Dávida (14). A tiež sa staráme o 85 ročnú maminku mojho manžela.

Po štúdiu som posobila 7 rokov na zbore Ref.kres.cirkvi v Jenkovciach, potom 4 roky v Suchdole n.O., 5 rokov v Hodslaviciach a zároveň ako seniorátna farárka moravskoslezského seniorátu. Od února 2014 sme na zbore v Liptále. Veľmi sa nám tu páči a sme tu veľmi spokojní. Žijú tu úžasní ľudia, od ktorých sa máme každý deň stále čo učiť.

K mojim záľubám - okrem rodiny s ktorou trávim čas najradšej - patrí príroda (valašské kopce sú nádherné!), dobrá kniha, duchovná hudba a varenie ☺

Povolanie ženy-farárky je dosť náročné, ale má to aj svoje pozitíva, napríklad vnášanie materského rozmeru do života cirkvi ☺

Ten, ktorý ma do tejto služby povolal, mi dáva každý deň novú a potrebnú silu. Čerpám povzbudenie z Pavlových slov: "Všetko vládzem v tom, ktorý ma posilňuje, v Kristovi." ☺ Je mi blízka práca s mládežou a pastorácia. Cez všetku svoju hriešnosť a slabosť, veľmi si vážim povolania do tejto služby a vnímam ho, každý deň znova, ako nádherné a radostné misijné poslanie. A veľmi prajem sebe i vám úprimne prežívanú každodennú radosť z toho, že sme Božími deťmi ☺

* * *

Co se událo:

- 17.1. – koncert skupiny Only His (CASD Veselí nad Mor.)
- ekumenické bohoslužby ve Veselí (25.1.)
- brigáda na zahradě, kácení stromů a úklid

sbírky v minulém období

21.12. dětská vánoční slavnost - 6 500 Kč, sbírka pro děti a mládež

24.12. štědrovečerní bohoslužby - 12 980 Kč, pro děti a mládež

31.12. silvestrovské bohoslužby - 5 040 Kč, pro děti a mládež

25.12. sbírka na bohoslovce - 10 875 Kč

22. února – na církevní tisk 2 830 Kč

Salár za rok 2014 - 358 072 Kč

Revize sborové kartotéky

Milí bratři, milé sestry, v prvním pololetí tohoto roku staršovstvo chystá velikou a náročnou akci: revizi sborové kartotéky. Proč? Protože farní kartotéka je zastaralá a neodpovídá skutečnosti. Nejvíce na to ukazuje fakt, že v roce 2014 čítal náš sbor celkem 667 členů. Ovšem pouze 294 členů (tedy méně než 1/2) zaplatilo v příslušném roce salár. A nedělní bohoslužby v roce 2014 navštívilo v průměru 119 členů našeho sboru (tedy zhruba 1/6). Je tedy potřeba, abychom se nad tímto stavem upřímně zamysleli a udělali si v celé věci jasno. K tomu bude sloužit právě revize sborové kartotéky.

V praxi bude probíhat takto: členové staršovstva (každý ve svém obvodu) vás osobně navštíví a předají vám dopis (formulář), ve kterém bude vše podrobně vysvětleno. V tomto dopisu se Vám budeme snažit vysvětlit práva a povinnosti členů javornického sboru, tak jak jsou zakotveny v Písmu i v našich církevních řádech. Dále Vás poprosíme o vyplnění příslušných údajů stvrzených podpisem, což očekáváme od každého člena našeho sboru, který dosáhl plnoletosti, anebo již byl v našem sboru konfirmován. Tento formulář bude také sloužit možnému výstupu z našeho sboru (a tím z ČCE) – což je také nutné stvrdit podpisem. Vyplněné formuláře si za nějaký čas opět presbyteři od Vás osobně vyberou (pokud se nedomluvíte jinak).

Milí bratři, milé sestry, prosíme vás o trpělivost, vstřícnost a spolupráci. Modlíme se za to, abyste celou akci vnímali pozitivně, jako příležitost k zamyšlení nad dalším směřováním našeho sboru.

KONFIRMAČNÍ PŘÍPRAVA PRO DOSPĚLÉ

Milí bratři, milé sestry,

Po Velikonocích 2015 otevíráme KONFIRMAČNÍ PŘÍPRAVU PRO DOSPĚLÉ.

Koho se takový kurz křesťanské věrouky týká? Především těch dospělých, kteří (z jakýchkoli důvodů) nebyli nikdy konfirmováni a rádi by tuto „mezeru v církevním vzdělání“ vyplnili. Ale také těch, kteří mají dojem, že už od jejich konfirmační přípravy uběhlo mnoho času a mnohé z toho, co se poctivě učili, zapomněli.

Jak bude taková konfirmační příprava pro dospělé probíhat? Jedná se o **roční kurz** (od Velikonoc 2015 do Velikonoc 2016). Scházet se budeme **1x měsíčně** – v čas, který nám všem bude nejlépe vyhovovat. Budeme dostávat „domácí úkoly“, jejichž zpracování nám bude sloužit jako příprava na společné setkání a rozhovory nad daným tématem.

Jaký je rozdíl mezi tímto kurzem a „Křesťanskou věroukou“, která probíhala od října 2014 do března 2015? Podstatný! Kdo se přihlásí do této konfirmační přípravy, zavazuje se k pravidelné docházce a také k plnění zadaných úkolů.

Jak bude ukončen celý tento kurz? Individuálně. Třeba někteří z vás budou mít potřebu završit celou konfirmační přípravu při konfirmační slavnosti. Ale to je samozřejmě naprosto dobrovolné.

A bude nás bratr farář zkoušet? Možná bude... Ale každopádně laskavě! ☺

A jak se máme přihlásit? Jednoduše svůj zájem oznamte br. faráři Petrovi Kulíkovi do pátku 27.3.2015.

- - -

KONFIRMAČNÍ PŘÍPRAVA 2015-2016

Milí bratři, milé sestry,

Na Květnou neděli 29. 3. 2015 se opět po roce v našem javornickém sboru uskuteční slavnostní konfirmace. **Při těchto bohoslužbách se však také uskuteční zápis nových konfirmandů**, kteří se tedy budou připravovat na svou konfirmaci od Velikonoc 2015 do Velikonoc 2016.

Vyzýváme tedy všechny rodiče, kteří v letech 2002-2003 přinesli své děti ke křtu (ať už v javornickém či jiném sboru), **a jejichž děti nyní dochází do 7. třídy ZŠ, aby zapsali tyto své děti do konfirmační přípravy.** Připomínáme nyní zvláště těmto rodičům, že své děti nechali pokřtít na základě slibu, že povedou své potomky k životu ve víře. A právě konfirmační příprava je z našeho pohledu užitečným církevním nástrojem, jak u dospívajícího člověka prohloubit znalosti o Bohu a osobní vztah s Bohem.

Pán Ježíš vybízí své učedníky: *Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Duchu svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.* (Mt 28:19-20) **Křest a učení** (o tom, jaký Bůh je, co všechno nám dal a co všechno po nás žádá). **Křest a osobní následování Pána Ježíše Krista.** Jedno bez druhého nemůže být. Jedno bez druhého nefunguje.

Když necháme své děti pokřtít, ale potom je k životu ve víře nepovedeme a zabráníme církvi, aby naše děti ve víře vyučila... To je stejné, jako kdybychom prostřeli na stůl, zavolali své děti k obědu – ale nic bychom jim na

talíř nenaložili. Bez jídla na talíři se naše děti nenasytí – byť by měly příbor v ruce. Křest bez následného vyučování ve víře... To je stejné, jako kdybychom přivedli své děti k zápisu do školy, ale 1. září bychom je do školy nakonec neposlali. Zápis bez pravidelné docházky do školy nic neznamená.

Proto pevně věříme, že se s některými z vás na Květnou neděli 29.3.2015 při dopoledních slavnostních bohoslužbách u zápisu nových konfirmandů setkáme.

Bratra faráře Petra Kulíka potěšíte, když mu dopředu sdělíte vaše rozhodnutí (tzn.: „*Naše dítě bude / nebude chodit do konfirmační přípravy*“) – ať už osobně, nebo třeba telefonicky (mobil: 604 708 768).

Staršovstvo FS ČCE v Javorníku nad Veličkou

LETNÍ TÁBOR

Ve dnech 6.7. - 10.7. 2015 se v našem javornickém sboru uskuteční PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR. Je určen pro děti, které **absolvovaly 1. třídu ZŠ a dokončily 6. třídu ZŠ**, přičemž **kapacita je cca 20 dětí**. Tábor bude tedy probíhat od pondělí do pátku, každý den od 8.00 h do 15.00 h. Svačiny si děti budou nosit sebou, na oběd (kromě pondělí) budeme chodit do školní jídelny. Děti se mohou těšit na zábavné hry a dílny (v budovách kostela, v okolní přírodě), ale samozřejmě bude také duchovní program. Tématem letošního tábora bude **OVOCE BOŽÍHO DUCHA** (podle listu Galatským 5,22-23). Vedoucími budou především naši mládežníci, kteří stačili nasbírat mnoho zkušeností z předchozích táborů, ale i při pravidelném vedení dorostu a mládeže v našem sboru. **Závazné přihlášky** na tento tábor (spolu s podrobnějšími informacemi) budeme rozdávat **začátkem května 2015**.

Petr Kulík

Čeká nás...

8.3. v 10 hod **výroční sborové shromáždění**

15.3. v 17 hod - nedělní studium Písma

22.3. v 17 hod – studium věrouky

10.-.12.4. víkendovka mládeže

1.-3.5. krajské kolo orientačního závodu tříčlených hlídek "Biblická stezka".

Pokud se chcete připojit, přijďte v pátek v 15.15h do KOBSu. (max.věk 16 let)

Přehled bohoslužeb ve velikonočním období

5. postní neděle 22.3.	10:00 bohoslužby 15:00 zkouška konfirmandů
Květná neděle 29.3.	10:00 konfirmační slavnost
Zelený čtvrtek 2.4.	18:30 čtení pašijí
Velký pátek 3.4.	10:00 bohoslužby se sv. večeří Páně 17:00 bohoslužby s VP na Suchově
Neděle vzkříšení 5.4.	10:00 bohoslužby se sv. večeří Páně
Pondělí velikonoční 6.4.	10:00 bohoslužby, A. Prčíková

Na Hod Boží velikonoční se koná
sbírka na Hlavní dar lásky JJ

Sbírka darů Jeronýmovy jednoty bude letos 15.-16.května 2015
Svátek Nanebevstoupení Páně letos bude ve čtvrtek 14. května

Ne 24. 5. 2015

Svatodušní neděle

Po 25. 5. 2015

Svatodušní pondělí

Ne 31. 5. 2015

Neděle Svaté Trojice

Javornícký evangelík - sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou. 69674 Javorník 111, e-mail: javornik-nad-velickou@evangnet.cz, <http://javornik-nad-velickou.evangnet.cz>,
redakce: P.Kulík, S.Greplová, L.Mikáč. Bankovní spojení: 1444717349/0800. Vychází 4x za rok. Neprodejné

Jabornický evangelík - příloha pro děti

Podívej se pozorně na oba obrázky. Ten spodní potřebuje vybarvit. Vezmi pastelky a vybarvi ho. Poznáš kdo na homím obrázku chybí? Pověz, v čem se ještě oba obrázky liší. Čím to je? Co se změnilo, když mezi učedníky přišel Pán Ježíš?

Milé děti,

jak je vám, když musí odejít někdo, koho máte moc rádi? **Je vám smutno?** Když třeba tatínek někdy musí jet na dva nebo tři dny na služebku. Nebo když tatínek jezdí kamionem a bývá pryč celý týden... A co když někdo odejde na delší dobu? Nebo napořád, navždy. To se někdy píše na smuteční oznámení, když někdo umře. Že odešel navždy. Už ho nikdy neuvidíme. To je pak nejen dětem, ale i dospělým hodně smutno...

Jak smutno asi muselo být Ježíšovým učedníkům, když **umřel Ježíš**. Vždyť s ním byli každý den, každou hodinu. Byli jako jedna velká rodina. A teď je mrtvý, umřel. Odešel navždy. **Už ho nikdy neuvidí!** A nejenom to! Vždyť Ježíš všude vyprávěl lidem o tom, že je Bůh má rád, že se o ně stará, že je jim blízko a že mu mají důvěřovat jako Otci. A teď Ježíš sám umřel strašlivou smrtí, jakou může umřít jenom ten, koho Pán Bůh skutečně opustil. Jako by Ježíšovi nepřátelé řekli: Vidíte! Nic z toho, **co o Bohu říkal není pravda!**

Ale třetího dne se stalo něco moc zvláštního. Třetího dne Bůh často dělá zvláštní věci. Nebeský **Otec dal Ježíši za pravdu!** Přiznal se k němu. Pozvedl ho. Vzkřísil. Ježíš vstal z mrtvých! **Ježíš žije** a je blízko každému z nás. Tomu můžeme věřit. Můžeme s ním mluvit (v modlitbě) a důvěřovat mu. A **můžeme se z toho radovat!** Radovat se a **zpívat!** *„...Pán byl opravdu vzkříšen...!“ (L 24,34b)*

Ale jak tomu máme věřit? Jak Ho, máme poznat? Dovedu si představit, že takto nějak se o tom mohli bavit Ježíšovi učedníci:

„Ježíš žije! Vzpomeň si, Tomáši, nejdřív to tvrdila Marie. Ta Magdalská.“ „No jo, ta byla pěkně zoufalá!“ „Dobřehla k nám a vychrlila na nás:“Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ A že kámen je odvalený... Tak jsme tam taky šli, že Petře.“ „Jo, oba jsme běželi, ale viděli jsme jen prázdný hrob. Uklizený, to jo. Nevypadalo to tam jak po loupeži. Bylo to zvláštní. Ale co to dokazuje?“ „Jenže ona pak přiběhla znovu. Že prý mluvila s anděly. A se zahradníkem. Teda myslela si, že je to zahradník. Ale On ji pak oslovil jménem - „MARIE!“ Tehdy Ho poznala. **To je Ježíš! A ŽIJE!** Chtěla se Ho chytit, ale On nedovolil, aby se Ho držela. Poslal ji hned za náma.“

Není to úžasné, děti? Ježíš nejenom Marii Magdalénu, ale každého z nás zná jménem. I nám se může stát, že když k Němu mluvíme, když se modlíme, nebo zpíváme, zaslechneme své jméno, něco nás osloví. Protože Ježíš je živý a dává se poznat! Ale co řeknou učedníci na Mariinu zprávu?

„My jsme jí nevěřili. Taky, copak ženská je nějaký svědek? Ani u soudu by jí nevěřili.“

„Potom se vrátili ti dva, co šli na venkov. Z těch to zářilo!“ „Odcházeli úplně zdrcení, plní zármutku. A vrátili se... no úplně jiní!“ Cestou že se k nim kdosi přidal. Mluvili s ním o Ježíšově ukřižování, o své naději i tom velikánském zklamání - jak na Něho spoléhali, co od Něho očekávali. Mluvili i o tom, s čím ráno přišly ženy a s čím jsme si nevěděli rady. A on jim začal trpělivě vysvětloval, jak to v Písmu je. Všecka proroctví o Mesiáši, jak

musel trpět a vejít do slávy. A pak s nimi večeřel. vzdal díky, začal lámat chleba... Tehdy Ho poznali. **To je Ježíš! A ŽIJE!** Ale on jim zmizel. Vlastně už s Ním nepotřebovali sedět. Věděli, co mají udělat. Podělit se o svůj prožitek, o sílu toho setkání! Vždyť už když s nimi cestou mluvil o těch prorockých, bylo jim, jako by „otvíral“ to, co je „schované“ v těch písmenkách. Byli tak zapálení! Spěchali za náma. A to byli věrohodní svědci... Jenže my jsme ani jim nevěřili.

„A pak, ještě ten večer, přišel sem mezi nás. Vlastně jsme neměli čisté svědomí. Vždyť jsme Ho opustili, když bylo nejhůř. Teda kromě Jana. A zapřeli. Hlavně já.“ „Jo, Petře, ale On nás znovu zahrnul svým pokojem. Bylo to nádherné.“ „Dveře přece byly zavřené, strašně jsme se báli. I nás mohli obvinít a odsoudit. Ale On přišel, dveře nedveře, a úplně samozřejmě se postavil tam, kam vždycky. Do středu. Vždycky nás shromažďoval kolem sebe. Bez Něho uprostřed tu byla zoufalá prázdnota.“ „No, prošel zavřenými dveřmi, ale nebyl to žádný duch. Ukazoval nám rány na rukách i na boku. **Byl to opravdu ON!** Byl to ten stejný Ježíš, co umřel na kříži! A teď **je živý!** Odpustil nám a přinesl svůj pokoj. A hned nám také připomněl, že tu nejsme sami pro sebe. Ještě spousta lidí potřebuje slyšet o odpuštění!“

„Vám se to říká. Vy jste Ho viděli na vlastní oči, slyšeli na vlastní uši. Marii ani těm dvěma jste také nevěřili. Tak se nedivte, že je to pro mě tak strašně těžké. Dokud si nesáhnu na ty jeho rány...“

Lidé jsou různí. A zmrtvýchvstalý Ježíš se jim také různým způsobem dává poznat. On ví, kdo z nás co potřebuje. Neexistuje jeden "správný způsob" jak uvěřit. Někdo zaslechne osobní oslovení, když čte Bibli nebo poslouchá kázání, jinému se Bible otvírá postupně. Někdo prožije nějakou zvláštní zkušenost, jiný „obyčejné“ odpuštění. Ale to není důležité. Důležité je, že se nám různými způsoby dává poznat ten stejný živý, vzkříšený Kristus.

Jak se asi dá poznat Tomášovi? Přejde znovu a řekne: „Tak si sáhní! Nepochybuj a věř!“ Dál v Bibli nečteme žádný „protokol o ohmatání“, ale krásné vyznání víry: „Můj Pán a můj Bůh“. Ale Ježíš Tomáše nechválí. Chválí ty, kteří ho neviděli a uvěřili. Ty, kdo i tak poznali, že **Ježíš je živý**. A kdo poznal, že Ježíš je živý, ten si to nenechává pro sebe. I když riskuje, že ho druzí nepochopí, že se mu budou posmívat nebo mu provedou ještě něco horšího. Stojí mu to za to. Protože když Bůh vzkřísil Ježíše, otvírá se tím něco úžasného i nám.

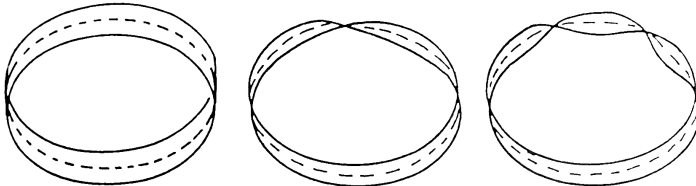
Pane Ježíši, děkujeme že jsi tu s námi Ty sám. Ty jsi nezůstal v hrobě, ale **jsi živý napořád**. Děkujeme, že se nám dáš poznat tolika různými způsoby. Ty nás znáš a víš, co každý z nás potřebuje. Na Tebe se můžeme spolehnout. S Tebou se smíme radovat!

Amen.

Vyzkoušejte si... (pro trochu větší děti)

1. Kouzla s papírovými proužky - neuvěřitelné!

Slepte konce papírového proužku tak, aby vznikl kroužek. Vybarvěte vnitřní a vnější stranu různými barvami. Konce druhého proužku také slepte, ale tak aby proužek byl jednou překroucený.

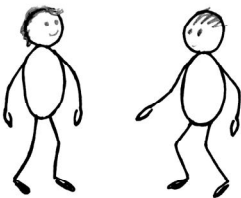

Při vybarvování zjistíte, že nemá vnitřní a vnější stranu! Zkuste pak oba proužky rozstříhnout uprostřed a sledujte, co se stane. (Můžete totéž zkusit i s 2x překrouceným proužkem.)

Pokud si s proužky nevíte rady, v nedělnice vám rádi poradíme :-)

Neuvěřitelné? Je-li něco neuvěřitelné, může to být skutečné!

2. Jak žijí „plošňáci“

Tyto figurky žijí v tomto dvojrozměrném prostoru, v této ploše, jsou to „plošňáci“.

Jak je vidíte vy?

Jak se vidí oni navzájem? (Jako čárky.)

Jak vidí nás? (Nijak, pokud se nedotkneme plochy, nebo ji neprořizneme.)

Stejně Bůh ze své dimenze nás vidí jinak, než my sebe navzájem.

A pro nás není uchopitelný, popsatelný někdo, kdo žije v Božím prostoru, pokud nepronikne do té naší „plochy“!

Přejeme vám Velikonoce plné radosti a milých setkání!

Světлана